

Mattias, de bocht niet te krap

Oefenen op de flightsimulator bij het CRASH Luchtoorlog- en Verzetsmuseum '40-'45

Ronnie van der Knaap

Aalsmeerderbrug ■ Met uiterste concentratie tuurt Mattias naar twee schermen: eentje met de landkaart, de ander met het zicht vanuit de cockpit van een B-25 Mitchell. Hij heeft net de landing ingezet en even later zet hij de bommenwerper keurig aan de grond. Met de flightsimulator. Dat nu nog wel, al is het zijn droom om piloot bij de luchtmacht te worden.

Jezelf voor even piloot wanen. Dat kunnen bezoekers van het CRASH Luchtoorlog- en Verzetsmuseum '40-'45 in Aalsmeerderbrug, waar de Flightsimulator Club Touch & Go uit Haarlem een aantal opstellingen heeft neergezet om te vliegen met bommenwerpers en jagers uit de Tweede Wereldoorlog. Geborgen resten van de toestellen zijn in het museum te zien.

Clubleden geven de 'vliegers' instructie. „Het landen is het moeilijkste”, weet Evert Dam uit Hoofddorp. De oud-KLM-er heeft thuis simulatorsoftware voor moderne toestellen, zoals de 737, 747 en 767. Maar dit is 'andere koek'.

Dam: „Ik ben meer van het zichtvliegen dan van het invoeren van al die gegevens. Maar het is prachtig dat die software beschikbaar is. Het benadert de realiteit en komt aardig in de buurt voor mensen die hun droom van zelf vliegen niet waar konden maken.”

Hans Berkhout - medeoprichter van Touch & Go - is zo iemand: een kleine oogafwijking maakte indertijd een vliegbrevet onbereikbaar. Hij leeft zich graag uit met de simulator en geeft bezoekers uitleg over het voetenstuur en de stuurkolom. „Er zit ook een automatische piloot op. Kun je tussendoor even naar het toilet of een bakkie koffie drinken”, grapt hij.

Mattias de Pater wordt begeleid door Hans Berkhout.

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

Bij een andere flightsimulator vliegt een kist boven Amsterdam-Noord. De cursor dwaalt over het scherm en stopt boven de flat van Jos de Groot. Hij is een trouwe bezoeker van het CRASH museum. Zijn hart ligt bij de Lancaster - de bekendste bommenwerper uit WOII - die hij thuis aan het nabouwen is. Een project waar hij al

zestien jaar aan werkt. Hij maakte 21.000 tekeningen, aan de hand waarvan nieuw plaatwerk wordt gemaakt.

Bij de simulator van Hans Berkhout zijn inmiddels Mattias (15) en Elias (18) de Pater aangeschoven. Vader en moeder kijken toe. Het gezin is vanuit Boskoop afgereisd naar Aalsmeerderbrug. „Over drie

jaar wil ik bij de luchtmacht, piloot worden”, zegt de jongste. „Alles wat met vliegen te maken heeft, pakken we aan”, vertelt zijn vader.

Mattias heeft zich intussen al aan de schermen overgeleverd. „Hier kun je op aanvliegen”, wijst Berkhout een groene baan aan op de kaart. „Niet te krap, je moet een ruime bocht nemen.” De kist vliegt

nog op 1600 feet en moet zakken naar 700. „Met die twee witte lampjes daar zit je goed. Als het er vier worden, zit je te hoog.”

Het toestel glijdt keurig over een paar rijdende treinen en dan zet Mattias hem aan de grond. Hij krijgt applaus. „Het was leuk. Zo kan ik vast een beetje het gevoel krijgen.”

Ode aan historie van Ruïne van Brederode

Juliette Stroosnijder

Santpoort-Zuid ■ De Ruïne van Brederode stond afgelopen week in het teken van de gouden eeuw. De reden is bijzonder: het huwelijk van Johan Wolfert van Brederode en Louise van Solms werd na bijna vierhonderd jaar herbeleefd. Destijds waren er speciale gasten aanwezig, zoals Rembrandt. Nu was het grote huwelijksfeest toegankelijk voor iedereen.

Vanaf de Velsenderlaan is er al muziek te horen. Gezinnettes en families lopen over het terrein wat heen en weer en bekijken het programma dat zij hebben gekregen bij de ingang. Alles is uit de kast getrokken voor een succesvolle dag: zeventiende-eeuwse attributen, muziek en kleding. De geschiedenis komt dit weekend weer tot leven.

In de verte lijkt een mannelijke stem iemand te instrueren. Dichterbij, in de ruïne, staat de 6-jarige Liam met zijn oudere broer Roan

(7). Ze proberen met een zwaard een aardappel door midden te hakken. Een volwassen man staat in oude klederdracht mee te kijken en hen tips te geven. Ze juichen als het lukt.

Hun ouders Bart en Marianne Roest kijken lachend toe. „Wij zijn uitgenodigd om vandaag een kijkje te komen nemen. Voor de kinderen gaan we alle activiteiten af: boogschieten, schermen en ringsteken.”

Weinig aandacht

En dat is het doel van de organisatoren Rob Kortekaas en Angelique Schipper. „Er is zoveel geschiedenis rondom de Ruïne van Brederode, maar weinig aandacht. Dit leek ons een leuke manier om een stukje van de geschiedenis te vertellen: zowel met het verhaal als met activiteiten voor kinderen.” Bij de organisatie is hulp gekomen van vrijwilligers en bekenden die toegankelijk nog oude spullen hadden liggen en die wilden doneren aan de organisatie.

Voordat het huwelijksfeest be-

Bruid Louise en bruidegom Johan Wolfert. FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

gint, zijn er leden van muziektheater Plug In uit IJmuiden liedjes aan het zingen. Tegelijkertijd kunnen kinderen meedoen aan de tekenwedstrijd. Op picknicktafels zijn stiftens en kleurpotloden uitgesteld

waar gretig gebruik van wordt gemaakt. Sommige kinderen zitten ijverig te tekenen, anderen staren naar de leden van het zingende koor. Kort na de tekenwedstrijd wordt het huwelijksfeest aange-

In klederdracht het huwelijk uit 1638 herbeleven

kondigd.

De bruid draagt een zeventiende-eeuwse trouwjurk vol borduursels, steentjes en lagen stof waar maanden werk in moet zitten. Het publiek kijkt aandachtig naar hoe zij voorbij loopt richting het altaar. De dominee verklaart Johan Wolfert van Brederode en Louise van Solms tot man en vrouw.

Als het jawoord is gegeven, wordt iedereen uitgenodigd mee te doen aan de dansworkshop. De muziek lijkt op dat van een oud snaarinstrument: een klavecimbel. Iedereen doet hard zijn best de dans onder de knie te krijgen, maar het belangrijkste blijft dat iedereen het leuk heeft.